

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 21 October 2010 21:56 - Last Updated Thursday, 21 October 2010 22:01

ஐக்கிய நாடுகளில் கண்ணன் இந்த மாகாணம் இருந்து இடம் மாற்றப்பட்டார். இதனால் எனக்கு பயம் ஏற்பட்டது. ஏனெனில் கண்ணன் வாமதவேனை வழிமறிக்கும் போது அவருடன் நான் நின்றிருந்தேன். மலேமும் ஏற்கனவே வாமதவேனுக்கு என்மீது வறும்பு இருந்ததாலும், எனக்கு ஏதாவது செய்வார்கள் என்ற பயத்திலும் இருந்தேன். நான் நினைத்தது சரியாகவே இருந்தது. ஒரு வாரத்தினுள் என்னை ஓரத்தாட்டாட்டா வரும்படி அழைப்பை வந்தது. அங்கு சேன்றதும் என்னைமீண்டும் பீ மாகாணம் குடியேறிக் கு அனுப்ப உள்ளனர் என்பதனை கலாபுரம் மலம் (இவர் ஓரத்தாட்டா காரியாலயத்தில் வேலைபார்த்தவர், என்னுடன் ஒன்றாக கல்வி கற்றவர்) அறிந்து கொண்டேன். இதனை உடனடியாக அழகனிடம் தெரிவித்தேன். அழகன் என்னை அழைத்துக் கொண்டு செல்வராஜாவிடம் சென்று, அவரிடம் இது குறித்து கதையாடும். அழகன் என்னை தனக்கு உதவியாக இருப்பதற்கு அனுமதிக்குமாறு ஏற்கனவே கேட்டிருந்த விடையைத் தபைப்பற்றி, அவருடன் கதையாடார். அதற்கு செல்வராஜா தன்னால் மாதிரி எதையும் முடிவடையக் முடியாது என்றும், அனைத்துமாகப் பொறுப்பாளரான சபாஸிடமும் கதையாடும்படி கஹினார். அவ்வளையில் சபாஸ் ஓரத்தாட்டில் இல்லாததை என்பதால் என்னைமீ மாகாணம் கு அனுப்புவதைத் தள்ளிப் போட்டார் செல்வராஜா.

சபாஸ் ஒரு சில நாட்களில் பின்னர் அங்கே வந்திருந்தார். அழகன் அவரிடம் தனது உதவியாளராக என்னை வதைத்திருப்பது குறித்து பதேயப்போது, அவர் மறுப்பைத் தெரிவித்தார். அதன்பின் அழகனும் அவரும் தொடர்ந்து கதையாடத் தற்கு இணங்க, என்னை முதலுதவிப் பயிற்சி பெறுவதற்காக தஞ்சாவூர் வதைத்தியக் கல்லூரியில் 15 நாட்கள் பயிற்சி பெற அனுமதித்தார். அப்பயிற்சி முடிந்ததும் என்னை ஒரு மாகாணம் முதலுதவியாளராக அனுப்பி வதைத்தார் அழகன். தற்போது நான் அழகனின் வதைத்தியப் பிரிவில் சேர்ந்த ஆரம்பித்ததால், என்னைக் கட்டப்படுத்தும் பொறுப்பையும் அழகனிடமே வழங்கியிருந்தனர். அந்த மாகாணம் பெயர் மருகண்டி என நின்கைக் கின்றேன். அந்த மாகாணம் கு அருகாமையில் தான் பண்ணை என்ற ஒரு மாகாமும் இருந்தது.

இந்த மாகாணம் கு என்னை செல்வராஜாவே அழைத்துச் சென்றார். நான் அவரிடம் என்னைமீ மாகாணம் கு மீண்டும் பயிற்சி எடுக்க அனுப்புகின்றீர்கள், நான் ஏற்கனவே கொமாண்டோ பயிற்சி முடித்து விட்டேன் என்று, போகும் வழியில் கதையாடும் கதையாக கஹினேன். அவர் உன்மீது வாமனுக்கும் சந்தேகம் அதிக ஆத்திரம் இருக்கின்றது. அதனால் அவர்கள் நீ ஏதாவது ஒரு சிறு தவறு செய்தாலும், அதை காரணமாக வதைத்து நாலாம் மாடிக் கு அனுப்பி பதைத்து விடுவார்கள் என்றார். எனக்கோ திக் கிவாரிப் போட்டது. இவ்வாறு எமது உரையாடலுடன் பயணம் தொடர்ந்தது. அவர் மலேமும் ஒரு விடையைத் தையும் குறிப்பிட்டார். நான் முதலுதவியாளராக இருக்கப்போகும், மாகாணம் தான் விஜியும் பயிற்றுனராக இருக்கின்றார். எனவே இருவரும் தவேயில்லாமல் எந்தப் பிரச்சனைகளிலும் சம்பந்தப்பட வேண்டாம் எனவும், இருவரும் தவேயில்லாமல் ஒரு இடத்தில் நின்று கதையாட வேண்டாம் எனவும் எச்சரித்தார்.

2 / 4

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 21 October 2010 21:56 - Last Updated Thursday, 21 October 2010 22:01

அவ்வாறே சிறிது காலம் பரோக அவர் என்னை ஓரத்தாட்பிற்கு அழைத்து வந்து, ஊர் ஊராகச் சென்று மருந்து சகேரிக் கும் பணியில் ஈடுபட்டுத் தினார். அப்போது உமாமாகேஸ் வரணுக்கு பாதுகாவலராக இருந்த ஒருவர், மன்னாரில் இராணுவத்தால் சட்டப்பட்டு கோமாவில் இருந்தார். அவருக்கு தளத்தில் வதைத்தியம் செய்ய முடியாது என்பதனால், தளத்தில் இருந்து சென்னை அரசு வதைத்தியசாலையில் சேர்ப்பதற்காக படகின் மீலம் கொண்டு வந்தனர். ஓரத்தாட்பில் உள்ள அரசு மருத்துவமனையில் ஒருவருக்கும் தெரியாது பாதுகாத்தார்கள். அவரை இரவோடு இரவாக சென்னையைக் குழுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்பதால், அவருக்கு மூதலுதவி வழங்கும் பொருட்டு நானும் செல்லராஜா, பிரைவர் வள்ளை அண்ணை, குகன் ஆகியோர் அவருடன் பிரயாணம் செய்தோம். குண்டடிபட்டவரை கவனமாக சென்னை மருத்துவமனையில் ஒப்படைத்து விட்டு திரும்பி, சென்னை காரியாலயத்துக்கு வரும் வழியில் எமது வாகனம் விபத்துக்குள்ளாகியது. அதில் நான் ஒருவன் மட்டும் காயப்பட்டேன்.

உடனே என்னை வதைத்திய உதவிக் காக, அருகில் உள்ள வதைத்தியசாலையைக் குழுத்துச் சென்றனர். அப்போது அவர்கள் இந்த விபத்துப்பற்றி காவல்துறையிடம் பதிவு தவேனைக் கஹ, பெரிய மனென் டிஸ் (பாலமோட்டை சிவம்) தான் அதற்காக ஒபித்திரிந்து மற்றைய வலைகளைக் கவனித்தார். இதனை அறிந்த அழகன் உடன் சென்னை வந்தார். மறுநாள் என்னை தன்னுடன் ஓரத்தாட்பிற்கு அழைத்துச் சென்றார்.

அக்காலங்களில் நான் தொடர்ந்தும் பலரைச் சந்திக்க நேரிட்டது. ஒரு தடவை நான் ஓரத்தாட்பில் அனரனியை மீண்டும் சந்தித்தேன். அவருடன் நான் அதிகம் கதைக்கவில்லை. இதற்கு காரணம் யார் யாருடைய ஆளாக இருக்கின்றார்களோ என்ற பயமே. அக்காலத்தில் தான் தளத்தில் இருந்து பஜிரோ ஜீ ப் வண்டி ஒன்றைக் கொண்டு வந்து வதைத்திருந்தனர். இதனைப் பாலஸ்தீன பயிற்சி எடுத்த நபர் ஒருவர் (இவரின் பெயர் தவிரக் கப்படுகின்றது) தளத்தில் இருந்து கடத்தப்பட்ட 400 சீ சீ மோட்டார் வண்டியில், பணிகள் முகாமிற்கு சென்று வருவார். அவருக்கும் என்னைத் தளத்தில் இருந்து வந்து சந்தித்த அந்தப் பண்ணைக்கு இடையில் காதல் மலர்ந்தது. பரோட்டத்துக்கு பயிற்சிக் காக புறப்பட்ட இவர்களுக்கு காதல் மலர்ந்ததை, எனக்கு பணிகள் முகாமில் பயிற்சி பெற்ற பண்தோழர் ஒருவர் அறியத்தந்தார். இந்த 400 சீ சீ பரே வழியைப் பற்றி நான் விசாரிக்க ஆரம்பித்தேன். இவரோ பெரிய மனம்தன். தனது மனமதல்லைக் காகவே இந்த காதல் நாடகம். இதனை என்னை சந்தித்த அந்த பண்ணைக்கு அறிபட்டேன். அதை ஏற்க அவர் மறுத்தார். பின்னர் நான் கஹியப்பியே நடந்தேறியது. பின்னர் அப்பண்ணை மனநிலை பாதிக்கப்பட்டவரானார்.

இவ்வாறு பணிகள் முகாம் ஒன்றை அழைத்து அதை தமது வக்கிரங்களுக்கு உள்ளாகத் துடித்தவர்கள் பலர் உண்டு. இந்த பண்தோழர்களோ தமது பரோட்ட உணர்வை வெளிப்படுத்த புறப்பட்டவர்கள். ஆனால் இவர்கள் வந்த இடமோ, விலங்குகளின் கைகளாகுள். பண்ணை பரோளிகள் என்னும் போது பரோட்டில் அதிகம் பசேப்பட்டவர் ஒருவர். இவரை சிலர் ரிவோல்வர் ரீற்றா என்றும் அழைப்பார்கள். இவர் தலமையுடன் இணைந்து அதனைக் கொடுமைகளிலும் அட்டழியங்களிலும்

